

Veterankafé 12. oktober 2015 - referat

Atter en gang ble en mørk høstkveld riktig trivelig, og denne gang var det Johanne, Gro, Svein og Kjell som hadde ansvaret for det praktiske, noe de klarte med glans. Små, kunstferdige og enkle blomsterbuketter pyntet pent opp, og levende lys bidro ytterligere til den hyggelige stemning som ventet kveldens gjester, 21 i tallet. I leder Livs fravær overtok Svein K. styringen, en oppgave han i sin lette og humoristiske stil elegant gjennomførte.

Til innledning hadde kveldens verter valgt den friske «Vi vandrer med freidig mot» Med vårt blandede kor klang den riktig fint, og samtidig ble vi minnet om at det er selveste Ibsen som har skrevet den. Kaffe og kaker var som vanlig av beste merke – til og med bløtkake på en helt vanlig mandagskveld – en kveld som altså ikke blir helt vanlig når veteraner møtes.

Etter hvert leste sekretæren referatet fra forrige møte, noe som til slutt gikk bra etter at han fikk stokket sine to ark riktig. Til avslutning leste han et par vitser fra Svein K.'s rikholdige samling. (størst lykke gjorde nok den med den svenske musefella)

Arne hadde med hilsen fra Ingrid som hadde slått seg kraftig – og fikk hilsen og alles gode ønsker med tilbake. Selv fortalte han også om sitt eget sykehusopphold som ble noe lenger enn forventet, men som til slutt endte bra. Han fikk spontan applaus for sin beretning.

Svein B. viste en fin bildeserie fra fjorårets tur til Molde og Bud med Atlanterhavsveien. Alltid fint å gjenoppleve turer på denne måten – særlig når vi er samlet. Naturlig applaus også til Svein for «mimreturen».

Et forslag om å legge våre møter til formiddagen lot det ikke til å være stemning for. Mandagskveldene er nok for godt innarbeidet.

Selv om ikke riktig alle årer ble solgt, gikk det hele greit og til muntre kommentarer på passende steder. Dette er jo litt underholdende i seg selv. At sekretæren vant «Den Store» var overraskende. I skrivende stund er den uåpnet.

Av og til henger jeg på et avslutningsvers, og siden det særlig innen kirken i det siste har vært en del diskusjon om likekjønnsgifte, minner jeg om at spørsmål på dette felt alltid har vært debattert. Wildenvey skrev for snart hundre år siden følgende lille ironiske dikt , «Alles øyne»:

Går du på gaten en dag med en dame,
Så hviskes det visst, skjønt det koster å si det:
Aha! Det er henne han der trekker a`me`!
Hun er – ja hun er – er det noenting i det?

Og går du på gaten en dag med en herre,
Så hviskes det også i klynger og klikker:
Det er noe galt med ham der og han derre,
Man ser dem jo sammen bestandig, vær sikker!

Og sitter du hjemme og ingenting hører,
Så hvisker din nabo med rørende iver:
Her foregår noe bak lukkede dører!
Gud vet hvilke lønnlige ting han bedriver!

Å godtfolk er virkelig stygge og slemme!
Men her er et råd som til nytte kan tjene:
Gå ikke på gaten, og sitt ikke hjemme,
Fly damer, sky herrer, vær aldri alene!

Hakadal 16.10 2015

Halvor Gundersen

Sekretær